การวิเคราะห์คุณภาพและปริมาณวัตถุมีพิษในแหล่งน้ำจากสภาพการใช้ที่ดินแบบต่าง ๆ บริเวณสถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราช.

วิภา เมฆสุต.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522.

บทคัดย่อ

การวิเคราะห์คุณภาพและปริมาณวัตถุมีพิษในแหล่งน้ำที่มาจากสภาพการใช้ที่ดิน 3 ลักษณะ คือ พื้นที่ปา ดิบแล้งธรรมชาติ (ห้วยวนศาสตร์) ไร่ร้าง (ห้วยตาอยู่) และพื้นที่ปาไม้ที่มีการบุกรุกแผ้วถางป่าเพื่อทำเป็นพื้นที่ เกษตรกรรมและที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน (ห้วยน้ำเค็ม) ณ บริเวณสถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราช โดยทำการเก็บ ตัวอย่างน้ำและตัวอย่างตะกอนในแหล่งน้ำทั้ง 3 ในระหว่างเดือนมิถุนายน 2522 – เดือนพฤษภาคม 2523 แล้ว ทำการวิเคราะห์หาวัตถุมีพิษพวกคลอริเนตเตทไฮโดรคาร์บอน 13 ชนิด โดยใช้หลักทางแก๊สโครมาโตกราพี่ ผล การวิเคราะห์พบวัตถุมีพิษเพียง 3 ชนิด คือ พบดีลดรินทั้งในน้ำ และตะกอนของสภาพลุ่มน้ำทั้ง 3 แค่พบดีดีที่ และดีดีอีในตะกอนของหัวยวนศาสตร์และห้วยน้ำเค็มเท่านั้น ส่วนวัตถุมีพิษอีก 10 ชนิดซึ่งไม่พบทั้งในน้ำและใน ตะกอน ได้แก่ แอลฟา-บี เอช ซี, ลินเดน, เฮปตาคลอ, อีปอกไซด์, อัลดริน, เอนดริน, ออโท-พารา-ดีดีอี, ออโท-พารา-ดีดีที, ออโท-พารา-ทีดีอี และ พารา-พารา-ทีดีอี ทั้งนี้เพราะในปีที่ทำการวิจัยสอบถามได้ว่า ไม่มีการใช้วัตถุ มีพิษพวกคลอริเนตเตทไฮโดรคาร์บอนในสถานที่แห่งนี้ นอกจากมีการฉีดดีดีทีโดยหน่วยป้องกันมาลาเรียที่หมู่ บ้านน้ำเค็มเท่านั้น อย่างไรก็ตามคาดว่า มีการใช้ดีลดริน เฮปตาคลอ และแอลฟา-บี เอช ซี ในอดีต แต่เนื่องจาก วัตถุมีพิษสองชนิดหลังนี้สลายตัวได้เร็วในสิ่งแวดล้อม จึงพบดีลดริน ดีดีที และดีดีอี เท่านั้นในแหล่งน้ำของสถานี วิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราช

ผลการวิเคราะห์สรุปได้ว่า ปริมาณความเข้มข้นของวัตถุมีพิษจะพบมากที่สุดในน้ำและตะกอนของลุ่มน้ำ ที่มีการทำเกษตรกรรมและที่อยู่อาศัยในปัจจุบัน คือ ห้วยน้ำเค็ม รองลงมา คือ ไร่ร้าง (ห้วยตาอยู่) และน้อยที่สุด คือ ปาดิบแล้งธรรมชาติ (ห้วยวนศาสตร์) ซึ่งแสดงให้เห็นชัดว่าการบุกรุกแผ้วถางปาเพื่อทำเป็นพื้นที่เกษตรกรรม มีผลต่อการปะปนของวัตถุมีพิษในแหล่งน้ำอย่างเห็นได้ชัด

มีข้อสังเกตจากผลการทดลองอีกว่า ปริมาณน้ำฝนทำให้ปริมาณความเข้มข้นของดีลดรินทั้งในน้ำและตะกอนลด น้อยลง แต่ทำให้ปริมาณความเข้มข้นของดีดีที่รวมในตะกอนเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามปริมาณความเข้มข้นของดีลด รินในน้ำของหัวยทั้ง 3 ยังไม่เกินค่ามาตรฐานแหล่งน้ำเพื่อสาธารณูปโภค แต่เกินค่ามาตรฐานแหล่งน้ำเพื่อการ ดำรงชีวิตของสิ่งมีชีวิตในน้ำ ซึ่งทาง Environmental Protection Agency ได้กำหนดไว้